

Літ.: Орлов А.Г. Политические системы стран Латинской Америки. – М., 1982; История Латинской Америки. 1918–1945. – М., 1999.

А.Ю.Мартинов.

БРАЦЛАВСЬКА ПРИКОРДОННА КОМІСІЯ – інституція, через яку 2-а Малоросійська колегія здійснювала контакти з Брацлавським воєводством Речі Посполитої. Перебувала в подвійному підпорядкуванні. В організаційних, фінансових та питаннях комплектування штату підлягала 2-й Малоросійській колегії. Стосовно змісту контактів з польською стороною зобов'язана була регулярно звітувати Колегії закордонних справ Російської імперії. Працювала періодично, збираючись протягом року на дві каденції (сесії) – січневу (з 4 січня) та липневу (з 1 липня). До постійного штату входили секретар, регістратор, 4 канцеляристи, перекладач. На час сесій 2-а Малоросійська колегія додатково відряджала до комісії чотирьох військових товаришів, чотирьох значкових товаришів, двох полкових канцеляристів, двох возних для розгляду позовів з обох сторін з позивачами й відповідачами, а також загін козаків для “посилок” і вартування. Очолював Б.п.к. полковий комісар. З 1765 його призначала 2-а Малоросійська колегія за пропозицією П.Румянцева. На час сесій колегія призначала ще одного тимчасового комісара. До кола питань, які вирішувалися Б.п.к., належали: спільний з польською стороною розгляд справ з приводу найздів польських чи російських підданих на закордонні маєтки, справи про вбивства, виготовлення і розповсюдження фальшивих грошей, порушення торговельних домовленостей. 1765 через Б.п.к. вирішувалися питання демаркації відповідної ділянки кордону між Росією та Польщею. Постійним і найоб'ємнішим напрямом роботи було повернення втікачів з усіх лівобережних полків на Правобережну Україну і навпаки. 1780 Б.п.к. – основний канал спілкування між Лівобережною Україною та Польщею. Скасована під час 2-го поділу Польщі 1793.

О.К.Струкевич.

БРЕСТСЬКИЙ МИРНИЙ ДОГОВІР УНР 1918 укладений між делегацією Центральної Ради у складі В. Голубовича (голова), М. Левицького, М. Любинського, О. Севрюка, М. Полоза та ін., що представляли Українську Народну Республіку та країнами Четверного союзу (Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною) у Бресті (Брест-Литовську) 27 січня (9 лютого) 1918. Це були перша офіційна дипломатична місія нової України й перший міжнародно-правовий акт, який засвідчував факт визнання УНР суб'єктом міжнародного права. Складався з 10 статей. Засвідчував завершення стану війни між договірними сторонами. Кордони між УНР та Австро-Угорщиною визначалися за довоєнними російськими кордонами. Делегації УНР і Австро-Угорщини підписали таємний